

ב"ל (תל-אביב-יפו) 13491-04-12 - אהרון אבו נ' המוסד לביטוח לאומי

ב"ל (תל-אביב-יפו) 13491-04-12 - אהרון אבו נ' המוסד לביטוח לאומימחוזי עבודה תל-אביב-יפו
ב"ל (תל-אביב-יפו) 13491-04-12

אהרון אבו

ע"י ב"כ עו"ד ערן פינשטיין

נגד

המוסד לביטוח לאומי

ע"י ב"כ עו"ד דלית מילוא

בית דין אזורי לעבודה בתל-אביב-יפו

[27.01.2013]

כב' השופטת חנה טרכטינגוט

פסק דין

1. לפני ערעור על החלטת הודה הרפואית לעררים מיום 1.2.12 אשר קבעה כי אין החמרה בנכות המערער כתוצאה מפגיעה בעבודה מיום 18.7.99.
 2. המערער נפגע בעבודה ביום 18.7.99.
 3. בשנת 2010 הגיש המערער בקשה להחמרת מצב בקשר עם ע"ש מותני בגינו, לא הוענקו לו בעבר אחוזי נכות.
 4. וועדה רפואית מיום 23.12.10 קבעה כי קיימת החמרה במצבו וכי נכותו בע"ש מותני הינה בשיעור 20% ומכך יש לנכות 10% בגין מצב ניווני ותחלואה טבעית.
 5. המשיב הגיש ערר על החלטה זו וועדה רפואית לעררים מיום 1.2.11 קבעה כי הפגיעה בעמוד שדרה מותני לא נובעת מהתאונה.
 6. על החלטה זו הוגש ערעור.
- ביום 13.11.11 ניתן פסק דין בהסכמה לפיו יוחזר עניינו של המערער לוועדה בהרכב אחר על מנת שתדון בערר המוסד מיום 6.1.11 כאשר לטענת המוסד הנכות לא נגרמה ע"י התאונה אלא נובעת מתחלואה טבעית.

- פסק הדין הורה לוועדה להתייחס לחוות הדעת של דר' גורדין מיום 16.1.11, לבדיקת מיפוי עצמות מיום 3.8.99 ולבדיקת C.T. מיום 27.12.99.
7. ביום 14.12.11 התכנסה וועדה רפואית לעררים בעקבות פסק הדין, בדקה את המערער, התייחסה למיפוי עצמות מיום 3.8.99 ול- C.T. ע"ש מותני מיום 21.9.10.
- הוועדה ביקשה פענוח וצילומי C.T. ע"ש מותני שבוצע ביום 27.12.99.
8. ביום 1.2.12 התכנסה הוועדה הרפואית לעררים פעם נוספת. המערער פנה לוועדה בכתב כי אין ביכולתו להמציא את בדיקת ה- C.T. אשר ביצע ביום 27.12.99.
- הוועדה התייחסה לפיענוח כפי שנרשם בפרוטוקולים של הוועדות הקודמות, ונימקה את מסקנתה: "הודגם בלט דיסק אחורי מרכזי L5-S1 ללא לחץ על הירך או השורשים: במיפוי עצמות מ- 3.8.99 לא קיימת בליטה בע"ש מותני.
- ב- 3.5.01 נבדק על ידי ועדה רפואית לעררים אשר לא מצאה כל מגבלת תנועה בע"ש מותני.
- בדיקת מיפוי העצמות שוללת פגיעה גרמית או רצועתית בע"ש מותני. בדיקת ה- C.T. מדגימה בלט דיסק קל ללא לחץ ...(?). לאחר החבלה נמצא טווח תנועה מלא וחופשי של ע"ש מותני.
- לאור נתונים אלה לא נמצא פגיעה טראומטית משמעותית אשר עלולה לגרום לשינויים שחיקתיים לכל אורך ע"ש מותני כפי שנמצא ב- C.T. מ- 21.9.10, שינויים אלה מקורם בתחלואה טבעית בלבד ואי לכך הוועדה מקבלת את ערר המל"ל ודוחה את ערר התובע וקובעת כי יש לבטל את הנכות שנקבעה בוועדה מדרג 1..."
9. החלטה זו הינה מושא הערעור.
10. טענות המערער:
- א. הוועדה לא מילאה אחר פסק הדין.
- ב. הוועדה הגיעה למסקנה שונה באשר למיפוי העצמות מיום 3.8.99 לעומת וועדה מיום 1.2.11, עובדה המלמדת כי הוועדה התעמרה במערער.
- ג. הוועדה לא התייחסה לחוות הדעת של דר' גורדין.
- ד. הוועדה מצאה כי בבדיקת C.T. מיום 27.12.99 קיים בלט דיסק אחורי מרכזי בגובה L5-S1.
- מדובר בממצאה לאחר התאונה. כמו כן המערער התלונן לאחר התאונה על כאבים בגב המקרינים לגפה ימנית ואף סבל מצליעה.
- ממצאים אלה מצביעים על החמרה כיום הקשורה לתאונה.
11. המשיב טען כי הוועדה מילאה אחר פסק הדין והתייחסה לכל המסמכים אשר התבקשה.

12. ההכרעה -

לאחר שעיינתי בפרוטוקולים של הוועדות ובטענות הצדדים הגעתי למסקנה כי דין הערעור להידחות. השאלה הטעונה הכרעה הינה האם מלאה הוועדה אחר הוראות פסק הדין והבהירה את מסקנתה כי נכות המערער בע"ש מותני אינה נובעת מהתאונה תוך התייחסות לבדיקות ההדמיה ולחוות הדעת של דר' גורדין.

13. הוועדה התייחסה במפורט ובמנומק בשתי ישיבותיה למיפוי העמות מיום 3.8.99 ול- C.T. ע"ש מותני מיום 21.9.10.

אשר ל- C.T. מיום 27.12.99, משהמערער לא הציגו התייחסה הוועדה לממצאים כפי שפורטו בפרוטוקולים קודמים. 14. לא מצאתי כל שוני בפענוח בדיקת מיפוי העצמות מיום 3.8.99.

ביום 14.12.11 קבעה הוועדה לעררים במפורש כי המיפוי מדגים: "קליטה מעט בלתי סדירה בע"ש גבי עליון וצווארי תחתון ללא קליטה נוספת לאורך ע"ש".

לא נרשם כל ממצא אחר בוועדה מיום 1.2.11 למעט תוספת של "קליטה ברגל ימין". לא נרשם כי נמצאה קליטה בע"ש מותני.

15. הוועדה הבהירה במפורט לאור הממצאים ולאור התפתחות התלונות מהתאונה מדוע הגיעה למסקנה כי מצבו בע"ש מותני אינו נובע מהתאונה.

16. אשר לחוות הדעת של דר' גורדין, הוועדה קובעת כי:

"הוועדה עיינה באישור רפואי של דר' גורדין מיום 16.1.11 ואינה מקבלת את מסקנותיו לאור האמור לעיל שאין קשר סיבתי".

המערער המציא אישור רפואי של דר' גורדין מיום 29.10.10 ובו קיימת התייחסות ל- C.T. מיום 21.9.10 המראה שינויים ספונדילוארטוטיים קלים ובלט דיסק כללי בכל החוליות המותניות; כן קיימת בדיקה קלינית. מסקנת דר' גורדין:

"ממצאים אלו שמשמעותם הגבלה בינונית בתנועות עמוד השדרה המותני מקנים נכות 20% לפי 37(7) ב' לתקנות כאשר מנכות זו יש מקום לנכות מחצית בגין מצב קודם (למרות שלא סבל מגבו עובר לתאונה), כלומר נכות נוספת של 10%".

ההלכה הינה כי מידת הפירוט בהתייחסות הוועדה לחוות דעת תלויה במידת הפירוט בחוות הדעת.

אין כל הסבר בחוות הדעת מדוע יש לקשור בין המצב בע"ש מותני לבין התאונה מ- 1999.

לפיכך, לאור ההסבר המפורט של הוועדה בעניין הקשר הסיבתי די בהתייחסותה לאישור הרפואי של דר' גורדין.

17. סוף דבר, הערעור נדחה.

אן צו להוצאות.

ניתן היום, ט"ז שבט תשע"ג, (27 ינואר 2013), בהעדר הצדדים וישלח אליהם.